

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-השוכר את הפועל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	סט
עובד כוכבים שהיה מעביר לישראל כדי יין ממקום למקום, אם היה בחזקת המשתמר - מותר													■	סט
אם הודיעו שהוא מפליג - כדי שישתום ויסתום ויגוב	[הכמים]												◆	סט
כדי שיפתח את החבית ויגוף ותיגוב.	רשב"ג:												◆	סט
המניה יינו בקרון או בספינה, והלך לו בקפנדריא נכנס למדינה ורחץ - מותר													■	סט
אם הודיעו שהוא מפליג - כדי שישתום ויסתום ויגוב	[הכמים]												◆	סט
כדי שיפתח את החבית ויגוף ותיגוב.	רשב"ג:												◆	סט
המניה עובד כוכבים בחנות, אע"פ שיצא ונכנס מותר													■	סט
ואם הודיעו שהוא מפליג - כדי שישתום ויסתום ויגוב	[הכמים]												◆	סט
כדי שיפתח את החבית ויגוף ותיגוב.	רשב"ג:												◆	סט
היה אוכל עמו על השולחן, והניח לגינין על השולחן ולגין על הדולבקי והניחו ויצא - מה שעל השולחן אסור, שעל הדולבקי מותר, ואם אמר לו הוי מוזג ושותה - אף שעל הדולבקי אסור. חביות פתוחות - אסורות, סתומות - מותרות, כדי שיפתח ויגוף ותיגוב.													■	סט
היכי דמי בחזקת המשתמר?													^	סט
הרי שהיו חמריו ופועליו טעונין טהרות, אפילו הפליג מהן כדי מיל - טהרותיו טהורות ואם אמר להן לכו ואני בא אחריכם, כיון שנתעלמה עינו מהם - טהרותיו טמאות.	כדתניא:												!	סט
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?													?	סט
רישא, במטהר חמריו ופועליו לכך.	רב יצחק:												!	סט
אי הכי, סיפא נמי?													?	סט
אין עם הארץ מקפיד על מגע חבירו.													!	סט
אי הכי, אפילו רישא נמי נימא הכן?													?	סט
בבא להם דרך עקלתון.	רבא:												!	סט
אי הכי, סיפא נמי?													?	סט
כיון דאמר להם לכו ואני בא אחריכם, סמכא דעתייהו.													!	סט
המניה עובד כוכבים בחנותו כו' המניה יינו בקרון או בספינה כו'.													■	סט
וצריכא, דאי תנא עובד כוכבים, דסבר: דלמא אתי והזוי ליה, אבל בקרון או בספינה - אימא דמפליג לה לספינתיה ועביד מאי דבעי ואי תנא בקרון או בספינה, משום דסבר: דלמא אתי באורחא אחריתי וקאי אגודא והזוי לי, אבל עובד כוכבים בחנותו - אימא אחיד לה - לבבא ועביד כל דבעי, קמ"ל.													■	סט
מחלוקת בשל סיד, אבל בשל טיט - דברי הכל כדי שיפתח ויגוף ויגוב.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:												■	סט
והלא סתומו ניכר בין מלמעלה ובין מלמטה	מיתיבי, ארשב"ג לחכמים:												?	סט
אי אמרת בשלמא בשל טיט מחלוקת, היינו דקתני: סתומו ניכר בין מלמעלה ובין מלמטה, אלא אי אמרת בשל סיד מחלוקת, בשלמא למטה ידיע, אלא למעלה הא לא ידיע													?	סט
רבן שמעון בן גמליאל הוא דלא ידע מאי קאמרי רבנן, וה"ק להו: אי בשל טיט קאמריתו, סתומו ניכר בין מלמעלה ובין מלמטה, ואי בשל סיד קאמריתו, נהי דלמעלה לא ידיע, למטה מיהא ידיע.													!	סט
ורבנן?													?	סט

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
כיון דמלמעלה לא ידיע, לא מסיק אדעתיה דאפיך וחזי ליה	[רבנן]										!	◇	סט:			
אי נמי, זימנין דחלים.											!	◇	סט:			
הלכה כרשב"ג, הואיל ותנן סתמא כוותיה	רבא:											■	◇	סט:		
היה אוכל על השולחן עמו, והניח לגין על השולחן לגין על הדולבקי והניח ויצא - מה שעל השולחן אסור, מה שעל הדולבקי מותר, ואם אמר לו הוי מזוג ושותה - אף שעל הדולבקי אסור. חביות פתוחות - אסורות, סתומות - מותרות, כדי שיפתח ויגוף ותיגוב.	דתנן:											■	■	◇	סט:	
פשיטא											;			סט:		
מהו דתימא כולה רשב"ג קתני לה, קמ"ל.											!	◇	סט:			
וכי מאחר דקיימא לן כוותיה דרשב"ג דלא חייש לשתומא, והלכתא כוותיה דרבי אליעזר דלא חייש לזיופא, האידנא מאי טעמא לא מותבינן חמרא ביד עובדי כוכבים?												;	◇	סט:		
משום שייכא.											!	◇	סט:			
זונה עובדת כוכבים וישראל מסובין אצלה - חמרא שרי, נהי דתקיף להו יצרא דעבירה, יצרא דיין נסך לא תקיף להו. זונה ישראלית ועובדי כוכבים מסובין - חמרא אסור, מ"ט? הואיל וזילה עלייהו, בתרייהו גריירא.	רבא:												■	◇	סט:	
ההוא ביתא דהוה יתיב ביה חמרא דישראל, על עובד כוכבים, אהדה לדשא באפיה, והוה ביזעא בדשא, אישתכח עובד כוכבים דקאי ביני דני													○	◇	ע.	
כל דלהדי ביזעא - שרי, דהאי גיסא והאי גיסא - אסור.	רבא:												■	◇	ע.	
ההוא חמרא דישראל דהוה יתיב בביתא דהוה דייר ישראל בעליונה ועובד כוכבים בתחתונה, שמעו קל תיגרא, נפקי, קדים אתא עובד כוכבים אהדה לדשא באפיה													○	◇	ע.	
חמרא שרי, מימר אמר: כי היכי דקדים אתאי אנא, קדים ואתא ישראל ויתיב בעליונה וקא חזי לי.	רבא:												■	◇	ע.	
ההוא אושפיזא דהוה יתיב ביה חמרא דישראל, אישתכח עובד כוכבים דהוה יתיב בי דני													○	◇	ע.	
אם נתפס עליו כגב - שרי, ואי לא - אסיר.													■	◇	ע.	
ההוא ביתא דהוה יתיב ביה חמרא, אישתכח עובד כוכבים דהוה קאים בי דני													○	◇	ע.	
אי אית ליה לאישתמוטי - חמרא אסיר, ואי לא - חמרא שרי.	רבא:												■	◇	ע.	
ננעל הפונדק, או שאמר לו שמור - אסור	מיתיבי:											;	■	◇	ע.	
מאי לאו אע"ג דלית ליה לאישתמוטי												;		ע.		
לא, בדאית ליה לאישתמוטי.											!	◇	ע.			
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוה יתיב וקא שתו חמרא, שמע ישראל קל צלויי בי כנישתא, קם ואזל													○	◇	ע.	
חמרא שרי, מימר אמר: השתא מדכר ליה לחמריה והדר אתי.	רבא:												■	◇	ע.	
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוה יתיב בארבא, שמע ישראל קל שיפורי דבי שימשי, נפק ואזל													○	◇	ע.	
חמרא שרי, מימר אמר: השתא מדכר ליה לחמריה והדר אתי ואי משום שבתא, האמר לי איסור גיורא, כי הוינן בארמיותן אמרינן: יהודאי לא מנטרי שבתא, דאי מנטרי שבתא כמה כסי קא משתכחי בשוקא, ואינהו לא ידעו דסבירא לן כרבי יצחק	רבא:												■	◇	ע.	
המוצא כיס בשבת - מוליכו פחות פחות מד' אמות.	דא"ר יצחק:												■	■	◇	ע.
ההוא אריא דהוה נהים במעצרתא, שמע עובד כוכבים טשא ביני דני													○	◇	ע.	
חמרא שרי, מימר אמר: כי היכי דטשינא אנא, איטשא נמי ישראל אחוריי וקא חזי לי.	רבא:												■	◇	ע.	

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

Talmud Navigator

עבודה זרה-השוכר את הפועל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ע
הנהו גנבי דסלקי לפומבדיתא ופתחו חביתא טובא													ע
חמרא שרי, מ"ט? רובא גנבי ישראל נינהו.	רבא:												ע
הוה עובדא בנהרדעי, ואמר שמואל: חמרא שרי.	[שמואל]												ע
כמאן? כרבי אליעזר													ע
ספק ביאה - טהור	דאמר: [רבי אליעזר]												ע
הנכנס לבקעה בימות הגשמים וטומאה בשדה פלונית, ואמר הלכתי במקום הלז ואיני יודע אם נכנסתי לאותה שדה אם לא נכנסתי, ר"א אומר: ספק ביאה - טהור, ספק מגע - טמא	דתנן: [רבי אליעזר]												ע
לא, שאני התם, כיון דאיכא דפתחי לשום ממונא, הוה ליה ספק ספיקא.													ע
ההיא רביתא דאישתכח דהות בי דני והות נקיטא אופיא בידה													ע:
חמרא שרי, אימר מגבה דחביתא שקלתיה, ואע"ג דליכא תו, אימר אתרמוי אתרמי לה.	רבא:												ע:
ההוא פולמוסא דסליק לנהרדעא, פתחו חביתא טובא													ע:
עובדא הוה קמיה דרבי אלעזר ושרא, ולא ידענא, אי משום דסבר לה כרבי אליעזר דאמר: ספק ביאה - טהור, אי משום דסבר: רובא דאזלי בהדי פולמוסא - ישראל נינהו.	כי אתא רב דימי:												ע:
א"ה, האי ספק ביאה, ספק מגע הוא													ע:
כיון דמפתחי טובא, אימא אדעתא דממונא פתחו וכספק ביאה דמי.													ע:
ההיא מסוביתא דמסרה לה איקלידא מפתחה לעובדת כוכבים													ע:
לא מסרה לה אלא שמירת מפתח בלבד.	רבי יצחק א"ר אלעזר, עובדא הוה בי מדרשא, ואמר:												ע:
המוסר מפתחות לע"ה - טהרותיו טהורות, לפי שלא מסר לו אלא שמירת מפתח בלבד	אביי, אף אנן נמי תנינא:												ע:
השתא טהרותיו טהורות, יין נסך מיבעיא.													ע:
למימרא, דטהרות אלימי מיין נסך?													ע:
אין													ע:
חצר שחלקה במסיפס - אמר רב: טהרותיו טמאות, ובעובד כוכבים אינו עושה יין נסך	דאיתמר: [רב]												ע:
אף טהרותיו טהורות.	רבי יוחנן:												ע:
הפנימית של חבר והחיצונה של ע"ה, אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים, ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם	מיתבי:												ע:
קשיא לרב													ע:
שאני התם, שנתפס עליו כגב.	אמר לך רב:												ע:
גגו של חבר למעלה מגגו של ע"ה, אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים, ובלבד שלא תהא ידו של ע"ה מגעת לשם	ת"ש, רשב"ג:												ע:
קשיא לרבי יוחנן													ע:
שאני התם, דאית ליה לאישתמוטי, מימר אמר: אימצורי קא ממצרא.	אמר לך רבי יוחנן:												ע:
גגו של חבר בצד גגו של עם הארץ, אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים, ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם	ת"ש:												ע:

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
--	---

Talmud Navigator

עבודה זרה-השוכר את הפועל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עא
קשיא לרב												ז	עא
לאו איכא ר"ש בן גמליאל דקאי כוותי? אנא דאמרי כר"ש בן גמליאל.												!	עא
בולשת שנכנסה לעיר, בשעת שלום - חביות פתוחות אסורות, סתומות מותרות, בשעת מלחמה - אלו ואלו מותרות, לפי שאין פנאי לנסך.													מ
עיר שכבשוה כרקום - כל כהנות שבתוכה פסולות	ורמינהי:												ג
לנסך אין פנאי, לבעול יש פנאי.	רב מרי:											!	עא
האומנין ישראל ששלחו להם עובד כוכבים חבית של יין נסך בשכרן - מותר לומר תן לנו את דמיה, משנכנסה לרשותן - אסור.													מ
מותר לאדם לומר לעובד כוכבים צא והפס עלי מנת המלך.	רב יהודה אמר רב:												ג
אל יאמר אדם לעובד כוכבים עול תחת ליעוצך	מיתבי:											ז	עא
עול תחת ליעוצך קאמרת? הא לא דמיא אלא להא:	אמר ליה רב:											!	עא
אבל אומר לו מלטיני מן העוצר.	[סיפא]											!	עא
המוכר יינו לעובד כוכבים, פסק עד שלא מדד - דמיו מותרין, מדד עד שלא פסק - דמיו אסורין.													מ
משיכה בעובד כוכבים קונה תדע, דהני פרסאי משדרי פרדשני להדדי ולא הדרי בהו.	אמימר:											ז	ג
לעולם אימא לך: משיכה בעובד כוכבים אינה קונה, והאי דלא הדרי בהו, דרמות רוחא הוא דנקיטא להו.	רב אשי:											ז	עא
מנא אמינא לה? מדאמר להו רב להנהו סבויתא: כי כיליתו חמרא לעובדי כוכבים, שקלו זוזי מינייהו והדר כילין להו, ואי לא נקיטו בהדייהו זוזי, אוזיפנהו והדר שקילו מינייהו, כי היכי דתיהוי הלואה גבייהו, דאי לא עבדיתו הכי, כי קא הוי יין נסך - ברשותיכו קא הוי, וכי שקילתו - דמי יין נסך קא שקילתו	רב אשי:												עא
ואי ס"ד משיכה בעובד כוכבים קונה, מדמשכה עובד כוכבים קנייה, יין נסך לא הוי עד דנגע ביה													עא
אי דקא כייל ורמי למנא דישראל ה"נ, לא צריכא, דקא כייל ורמי למנא דעובד כוכבים.												!	עא:
סוף סוף כי מטא לאוירא דמנא קנייה, יין נסך לא הוי עד דמטי לארעיתיה דמנא, ש"מ: נצוק חבוך												ז	עא:
לא, אי דנקיט ליה עובד כוכבים כלכי בידיה ה"נ, לא צריכא דמנא אארעא.												!	עא:
ותיקני ליה כליו, שמעת מינה: כליו של לוקח ברשות מוכר לא קנה לוקח												ז	עא:
לא, לעולם אימא לך: קנה לוקח, והכא במאי עסקינן - כגון דאיכא עכבת יין אפומיה דכוונתא, דקמא קמא אינסיך ליה.												!	עא:
וכמאן? דלא כרשב"ג, דאי רשב"ג												ז	עא:
ימכר כולו לעובדי כוכבים חוץ מדמי יין נסך שבן	האמר: [רשב"ג]											ז	עא:
מידי הוא טעמא אלא לרב												!	עא:
הלכה כרשב"ג חבית בחבית, אבל לא יין ביין.	האמר רב:											!	עא:
הלוקח גרוטאות מן העובדי כוכבים ומצא בהן עבודת כוכבים, אם עד שלא נתן מעות משך - יחזיר, אם משנתן מעות משך - יוליך לים המלח	מיתבי:											ז	עא:
אי ס"ד משיכה בעובד כוכבים קונה, אמאי יחזיר?												ז	עא:
משום דמיחזי כי מקח טעות.	אביי:											!	עא:
רישא מקח טעות, סיפא לאו מקח טעות?	רבא:											ז	עא:

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof-</p>
--	---

עבודה זרה-השוכר את הפועל	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עא
רישא וסיפא מקח טעות, ורישא דלא יהיב זוזי, לא מיתחזי כעבודת כוכבים ביד ישראל, סיפא דיהיב זוזי, מיתחזי כעבודת כוכבים ביד ישראל.	אלא אמר רבא:													עא:
המוכר יינו לעובד כוכבים, פסק עד שלא מדד - דמיו מותרים	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי, ת"ש:													עא:
ואי אמרת משיכה בעובד כוכבים אינה קונה, אמאי דמיו מותרין?														עא:
הכא במאי עסקינן - דאקדים ליה דינר.	[רב אשי]													עא:
מדד עד שלא פסק - דמיו אסורין	א"ה, אימא סיפא:													עא:
ואי דקדים ליה דינר, אמאי דמיו אסורין?														עא:
ולדידך דאמרת משיכה בעובד כוכבים קונה, אמאי רישא דמיו מותרין, וסיפא דמיו אסורין? אלא מאי אית לך למימר? פסק - סמכא דעתיה, לא פסק - לא סמכא דעתיה, לדידי נמי, אע"ג דקדים ליה דינר, פסק - סמכא דעתיה, לא פסק - לא סמכא דעתיה.	א"ל: [רב אשי]													עא:
בן נח נהרג על פחות משוה פרוטה, ולא ניתן להישבון	רבנא לרב אשי: ת"ש, דאמר ר' חייא בר אבא													עא:
ואי ס"ד משיכה בעובד כוכבים אינה קונה, אמאי נהרג?														עא:
משום דצערין לישראל, ומאי לא ניתן להישבון? דאינו בתורת הישבון.	[רב אשי]													עא:
אי הכי, אימא סיפא:														עב.
בא חבירו ונטלה ממנו - נהרג עליה	[סיפא]													עב.
בשלמא רישא - משום דצערין לישראל, אלא סיפא - מאי עביד?														עב.
אלא ש"מ: משיכה בעובד כוכבים קונה, ש"מ.														עב.
ההוא גברא דא"ל לחבריה: אי מזביננא לה להא ארעא - לך מזביננא לה, אול זבנה לאיניש אחרינא														עב.
קנה קמא.	רב יוסף:													עב.
והא לא פסק	א"ל אביי:													עב.
ומנא תימרא דכל היכא דלא פסק לא קנה?														עב.
המוכר יינו לעובד כוכבים, פסק עד שלא מדד - דמיו מותרין, מדד עד שלא פסק - דמיו אסורין.	דתנן:													עב.
מאי הוי עלה?														עב.
מאי הוי עלה? כדקאמרינן														עב.
דלמא חומרא דין נסך שאני.														עב.
משך חמריו ופועליו והכניסן לתוך ביתו, בין פסק עד שלא מדד ובין מדד עד שלא פסק - לא קנה, ושניהן יכולין לחזור בהן. פרקן והכניסן לתוך ביתו, פסק עד שלא מדד - אין שניהן יכולין לחזור בהן, מדד עד שלא פסק - שניהן יכולין לחזור בהן.	ת"ש, דאמר רב אידי בר אבין: עובדא הוה בי רב חסדא ורב חסדא בי רב הונא, ופשטיה מהא דתנן:													עב.
ההוא גברא דאמר ליה לחבריה: אי מזביננא לה להא ארעא - מזביננא לך במאה זוזי, אול זבנה לאיניש אחרינא במאה ועשרין														עב.
קנה קמא.	רב כהנא:													עב.
האי זוזי אנסוהו	מתקיף לה רב יעקב מנהר פקוד:													עב.
והלכתא כרב יעקב מנהר פקוד.														עב.

<p>disputants-חולקים ♦</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>¿ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										עב						
א"ל כדשיימי בתלתא - אפילו תרי מגו תלתא, כדאמרי בתלתא - עד דאמרי בתלתא, כדשיימי בארבעה - עד דאמרי בארבעה, וכ"ש היכא דא"ל כדאמרי בארבעה.												■	◇	עב				
א"ל: כדשיימי בתלתא, ואתו תלתא ושמוה, וא"ל אידך: ליתו תלתא אחרוני דקום להו טפי, אמר רב פפא: דינא הוא דמעכב.	[רב פפא]											■	◇	עב				
ממאי דהני קים להו טפי? דלמא הני קים להו טפי.	מתקוף לה רב הונא בריה דרב - יהושע:											¿	◇	עב				
והלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע.												■	◇	עב				
נטל את המשפך ומדד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים, וחזר ומדד לתוך צלוחיתו של ישראל, אם יש בו עכבת יין - אסור.													■	◇	עב			
המערה מכלי אל כלי, את שעירה ממנו - מותר, ואת שעירה לתוכו - אסור.													■	◇	עב			
הנצוק והקטפרס ומשקה טופח - אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה, האשבורן - חיבור לטומאה ולטהרה.	תנן התם:												■	◇	עב			
נצוק וקטפרס ומשקה טופח - חיבור לענין יין נסך.	רב הונא:												■	◇	עב			
מנא לך הא?	רב נחמן לרב הונא:												^		עב			
הנצוק והקטפרס ומשקה טופח - אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה	אילימא מדתנן:												!	◇	עב			
לטומאה ולטהרה הוא דלא הוי חיבור, הא לענין יין נסך הוי חיבור													!		עב			
האשבורן - חיבור לטומאה ולטהרה	אימא סיפא:												¿	◇	עב			
לטומאה ולטהרה הוא דהוי חיבור, הא לענין יין נסך לא הוי חיבור													¿	◇	עב			
אלא מהא ליכא למשמע מינה.													■	◇	עב			
נטל את המשפך ומדד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים, וחזר ומדד לתוך צלוחיתו של ישראל, אם יש בו עכבת יין - אסור	תנן:													■	◇	עב		
הא עכבת יין במאי קא מתסרא? לאו בנצוק ש"מ: נצוק חיבור													¿	◇	עב:			
שפחסו צלוחיתו.	תני ר' חייא:													■	◇	עב:		
אבל לא פחסו צלוחיתו מאי? לא, תפשוט דנצוק אינו חיבור														¿		עב:		
לא, פחסו צלוחיתו תפשוט לך דאסור, נצוק חיבועי.														!	◇	עב:		
המערה מכלי לכלי, את שמערה ממנו - מותר	ת"ש:													■	■	◇	עב:	
הא דביני ביני - אסור														■	■	◇	עב:	
ש"מ: נצוק חיבור.															■		עב:	
אי נצוק חיבור, אפילו דגויה דמנא נמי ליתסר															¿		עב:	
הא לא קשיא, דקא מקטיף קטופי.															!		עב:	
מ"מ נצוק חיבור															■		עב:	
ולטעמיך, אימא סיפא:															¿		עב:	
את שעירה לתוכו הוא דאסיר	[סיפא]														■	¿	עב:	
הא דביני ביני שרין															■	¿	עב:	
אלא, מהא ליכא למשמע מינה.																■	◇	עב:

<p>disputants-חולקים ♦</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קשיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

עבודה זרה-השוכר את הפועל		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר		
מימרא														
המערה מחבית לבור קילוח היורד משפת חבית למטה - אסוך	ת"ש:													עב:
בעובד כוכבים המערה, דאתי מכחו.	תרגמה רב ששת:													עב:
אי עובד כוכבים המערה, אפי' גוא דחביתא נמי מתסך	⚡													עב:
כח דעובד כוכבים מדרבנן הוא דאסיר, ההוא דנפק לבראי - גזרו ביה רבנן, ההוא דלגואי - לא גזרו ביה רבנן.	!													עב:
אמר להו רב חסדא להנהו סביתא: כי כייליתו חמרא לעובדי כוכבים - קטפי קטופי, אי נמי נפצי נפוצי.	[רב חסדא]													עב:
אמר להו רבא להנהו שפוכאי: כי שפכיתו חמרא, לא ליקרב עובד כוכבים לסייע בהדייכו, דלמא משתליתו ושדיתו ליה עליה, וקאתי מכחו ואסיר.	[רבא]													עב:
ההוא גברא דאסיק חמרא בגישתא ובת גישתא, אתא עובד כוכבים אנח ידיה אגישתא														עב:
אסריה רבא לכוליה חמרא.	[רבא]													עב:
במאי? בנצוק, שמעת מינה: נצוק חיבור	⚡													עב:
שאני התם, דכולי חמרא אגישתא ובת גישתא גריר.	!													עב:
קנישקנין שרי. וה"מ דקדים פסק ישראל, אבל קדם פסק עובד כוכבים - לא.	מר זוטרא בריה דרב נחמן:													עב:
רבה בר רב הונא איקלע לבי ריש גלותא, שרא להו למשתא בקנישקנין.	[רבה בר רב הונא]													עב:
רבה בר רבא הונא גופיה אישתי בקנישקנין.	איכא דאמרי:													עב:
יין נסך אסור ואוסר בכל שהוא.														עב:
יין ביין ומים במים - בכל שהוא יין במים ומים ביין - בנותן טעם.														עב:
זה הכלל: מין במינו - במשהו, ושלא במינו - בנותן טעם.														עב:
המערה יין נסך מחבית לבור, אפילו כל היום כולו. ראשון ראשון בטל.	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן:													עב:
יין נסך אסור ואוסר בכל שהוא	תנן:													עב:
מאי לאו דקא נפיל איסורא לגו התירא	⚡													עב:
לא, דקא נפיל התירא לגו איסורא.	!													עב:
יין במים - בנותן טעם	ת"ש:													עב:
מאי לאו דקא נפיל חמרא דאיסורא למיא דהתירא	⚡													עב:
לא, דקא נפיל חמרא דהתירא למיא דאיסורא.	!													עב:
ומדרישא במיא דאיסורא, סיפא נמי במיא דאיסורא	⚡													עב:
מים ביין - בנותן טעם	וקתני סיפא:													עב:
כולה מתני' התירא לגו איסורא, ורישא - דקא נפיל חמרא דהתירא למיא דאיסורא, סיפא - דקא נפיל מיא דהתירא לחמרא דאיסורא.	אמר לך רב דימי:													עב:
המערה יין נסך מצרצור קטן לבור, אפילו כל היום כולו - ראשון ראשון בטל. ודוקא צרצור קטן דלא נפיש עמודיה, אבל חבית דנפיש עמודיה - לא.	כי אתא רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:													עב:
יין נסך שנפל לבור ונפל שם קיתון של מים, רואין את ההיתר כאילו אינו, והשאר מים רבין עליו ומבטלין אותו.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:													עב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-השוכר את הפועל	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	כי אתא רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן:											◊	עג.
לא שנו אלא שנפל קיתון של מים תחלה, אבל לא נפל שם קיתון של מים תחלה - מצא מין את מינו וניעור.												◊	עג.
איכא דמתני לה אמתני!	[תנן]											◊	עג.
יין ביין - כל שהוא	רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן:											◊	עג.
לא שנו אלא שלא נפל שם קיתון של מים, אבל נפל שם קיתון של מים, רואין את ההיתר כאילו אינו, והשאר מים רבין עליו ומבטלין אותו.												◊	עג.
מאי איכא בין לדמתני לה אמתני בין לדמתני לה אדרבין?												◊	עג.
מאן דמתני לה אמתני לא בעי תחלה, ומאן דמתני לה אדרבין בעי תחלה.												◊	עג.
יין נסך שנפל לבור ונפל שם קיתון של מים, אמר חזקיה: הגדילו באיסור. אסור, הגדילו בהיתר - מותר	איתמר: [חזקיה]											◊	עג.
אפי' הגדילו באיסור - מותר.	רבי יוחנן:											◊	עג.
לימא, חזקיה ור' יוחנן בפלוגתא דר"א ורבנן קמיפלג:	רבי ירמיה לרבי זירא:											◊	עג.
דתנן: שאור של חולין ושל תרומה שנפלו לתוך העיסה, לא בזה כדי לחמץ ולא בזה כדי לחמץ, ונצטרפו וחמצו - ר"א אומר: אחר אחרון אני בא	[רבי אליעזר]											◊	עג.
בין שנפל איסור בתחלה ובין בסוף, אינו אסור עד שיהא בו כדי להחמיץ	חכמים:											◊	עג.
ותסברא?												◊	עג.
לא שנו אלא שקדם וסילק את האיסור, אבל לא קדם וסילק את האיסור - אסור	והאמר אביי:											◊	עג.
חזקיה דאמר כמאן?												◊	עג.
אלא, הכא ברואין קמיפלג:												◊	עג.
לחזקיה לית ליה רואין	[חזקיה]											◊	עג.
לרבי יוחנן אית ליה.	[רבי יוחנן]											◊	עג.
ומי אית ליה לרבי יוחנן רואין?												◊	עג.
שני כוסות, אחד של חולין ואחד של תרומה, ומזגן ועירבן זה בזה, מהו?	והא בעי מיניה ר' אסי מרבי יוחנן:											◊	עג.
ולא פשט ליה	[רבי יוחנן]											◊	עג.
מעיקרא לא פשט ליה, לבסוף פשט ליה.												◊	עג.
ב' כוסות, אחד של חולין ואחד של תרומה, ומזגן ועירבן זה בזה, רואין את ההיתר כאילו אינו, והשאר מים רבין עליו ומבטלין אותו.	אתמר נמי: א"ר אמי א"ר יוחנן, ואמרי לה א"ר אסי א"ר יוחנן:											◊	עג.
זה הכלל: מין במינו - במשהו, שלא במינו - בנותן טעם.												◊	עג.
כל איסורין שבתורה, במינו - במשהו, שלא במינו - בנותן טעם	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											◊	עג.
זה הכלל לאתויי מאי?												◊	עג.
לאתויי כל איסורין שבתורה.												◊	עג.
כל איסורין שבתורה, בין במינו בין שלא במינו - בנותן טעם, הוץ מטבל ויין נסך, במינו - במשהו, ושלא במינו - בנותן טעם	ר' יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו:											◊	עג.
וזה הכלל - לאתויי טבל.												◊	עג.

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

Talmud Navigator

עבודה זרה-השוכר את הפועל	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										ענין		
תניא כוותיה דרב ושמואל, תניא כוותיה דרבי יוחנן ור"ל.															עג
תניא כוותיה דרב ושמואל:															עג
כל איסורין שבתורה, במינן - במשהו, שלא במינן - בנותן טעם.	[תניא]														עג
תניא כוותיה דר' יוחנן ור"ל:															עג
כל איסורין שבתורה, בין במינן בין שלא במינן - בנותן טעם, חוץ מטבל ויין נסך, במינן - במשהו, שלא במינן - בנותן טעם.	[תניא]														עג
בשלמא יין נסך, משום חומרא דעבודת כוכבים, אלא טבל מ"ט?															עג
כהיתירו כך איסורו															עג
חטה אחת פוטרת את הכרי	דאמר שמואל:														עג
במה אמרו: טבל אוסר בכל שהוא? במינן, שלא במינן - בנותן טעם.	ותנן נמי הכי:														עג
גת של אבן שזפתה עובד כוכבים - מנגבה והיא טהורה															עד
ושל עץ - רבי אומר: ינגב	[רבי]														עד
יקלוף את הזפת	הכמים:														עד
ושל חרס, אע"פ שקלף את הזפת - הרי זו אסורה.															עד
דוקא זפתה, אבל דרך בה לא.	רבא:														עד
פשיטא זפתה תנן															עד
מהו דתימא הוא הדין אפילו דרך בה, והאי דקתני זפתה - אורחא דמלתא קתני, קמ"ל.															עד
דוקא זפתה, אבל דרך בה לא סגי לה בניגוב.	איכא דאמרי, אמר רבא:														עד
פשיטא, זפתה תנן															עד
מהו דתימא ה"ה דאפילו דרך בה, והאי דקתני זפתה - אורחא דמלתא קתני, קמ"ל דוקא זפתה, אבל דרך בה לא סגי לה בניגוב.															עד
כי ההוא דאתא לקמיה דרבי חייא, א"ל: הב לי גברא דדכי לי מעצרתאי															עד
א"ל לרב: זיל בהדיה, וחזי דלא מצוחת עלי בי מדרשא.	[רבי חייא]														עד
אזל חזייה דהוה שיעא טפי, אמר: הא ודאי בניגוב סגי לה.	[רב]														עד
בהדי דקא אזיל ואתי, חזא פילא מתותיה וחזא מלא חמרא, אמר: הא לא סגי לה בניגוב אלא בקילוף, והיינו דא"ל חביבי: חזי דלא מצוחת עלי בי מדרשא.	[רב]														עד
הגת והמחץ והמשפך של עובדי כוכבים - רבי מתיר בניגוב	ת"ר: [רבי]														עד
אוסרין	הכמים:														עד
ומודה רבי בקנקנים של עובדי כוכבים שהן אוסרין	[רבי]														עד
ומה הפרש בין זה לזה?															עד
זה מכניסו לקיום וזה אין מכניסו לקיום															עד
ושל עץ ושל אבן ינגב, ואם היו מזופפין - אוסרין.															עד

מימרא-statement
קושיא-challenge
שאלה-question
תירוץ-answer
ראייה-proof

חולקים-disputants
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
מעשה-story

מקרא-key:

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גת של אבן שזפתה עובד כוכבים - מנגבה והיא טהורה	והתנן:										◊	עד:
מתניתין - דלא דרך בה, ברייתא - דדרך בה.											◊	עד:
הגת והמחזק והמשפך של עובדי כוכבים - רבי מתיר בניגוב	אמר מר: [רבי]										◊	עד:
וחכמים אוסרין.	חכמים:										◊	עד:
של חרס, אע"פ שקלף את הזפת - הרי זו אסורה	והאנן תנן:										◊	עד:
סיפא דמתני' אתאן לרבנן.	רבא:										◊	עד:
נעוה ארתחו.	דרש רבא:										◊	עד:
רבא כי הוה משדר גולפי להרפניא, סחיף להו אפומייהו וחתיים להו אבירציהו, קסבר: כל דבר שמכניסו לקיום, אפילו לפי שעה - גזרו ביה רבנן.	[רבא]										◊	עד:
במה מנגבין?											◊	עד:
במים	רב:										◊	עד:
באפר.	רבה בר בר חנה:										◊	עד:
רב אמר במים, במים ולא באפר? רבה בר בר חנה אמר באפר, באפר ולא במים?											◊	עד:
אלא, רב אמר: במים, והוא הדין לאפר רבה בר בר חנה אמר: לאפר, והוא הדין למים											◊	עד:
ולא פליגי: הא ברטיבתא, הא ביבשתא.											◊	ע"ה.
תרתיה תלת	איתמר, בי רב משמיה דרב אמרי:										◊	ע"ה.
תלת ד'.	שמואל:										◊	ע"ה.
בסורא מתנו הכי.											◊	ע"ה.
בפומבדיתא מתנו:											◊	ע"ה.
תלת ד'	בי רב אמרי משמיה דרב:										◊	ע"ה.
ד' ה'.	שמואל:										◊	ע"ה.
ולא פליגי: מר קא חשיב מיא בתראי, ומר לא קחשיב מיא בתראי.											◊	ע"ה.
הני גורגי דארמאי, מאי?	בעו מיניה מרבי אבהו:										◊	ע"ה.
הרי שהיו גתיו ובית בדיו טמאין, ובקש לעשותן בטהרה - הדפין והעדשין והלולבין מדיחן, והעקלין של נצרין ושל בצבוץ מנגבין	א"ל רבי אבהו, תניתוה:										◊	ע"ה.
ושל שיפה ושל גמי מישנן י"ב חדש	[ת"ק]										◊	ע"ה.
מניחן מגת לגת ומבד לבד.	רשב"ג:										◊	ע"ה.
היינו תנא קמא											◊	ע"ה.
איכא בינייהו: חורפי ואפלי.											◊	ע"ה.
הרוצה לטהרן מיד - מגעילן ברותחין או חולטן במי זיתים	רבי יוסי:										◊	ע"ה.
מניחן תחת צינור שמימיו מקלחין או במעין שמימיו רודפין	רשב"ג משום ר' יוסי										◊	ע"ה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-השוכר את הפועל	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
וכמה?													^		עה.	
עונה													!	◇	עה.	
כדרך שאמרו בין נסך, כך אמרו בטהרות.													■		עה.	
כלפי לייא? בטהרות קיימינן													?		עה.	
אלא כדרך שאמרו בטהרות, כך אמרו בין נסך.													■	◇	עה.	
כמה עונה?													^	◇	עה.	
או יום או לילה.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:												!	◇	עה.	
חצי יום וחצי לילה.	ר' חנא שאינה, ואמרי לה ר' חנא בר שאינה אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:												!	◇	עה.	
ולא פליגי: הא בתקופת ניסן ותשרי, הא בתקופת תמוז ושבט.	ר' שמואל בר יצחק:												■	◇	עה.	
הני רווקי דארמאי, דמזיא - מדיחן, דעמרא - מנגבן, דכיתנא - מישנן, ואי איכא קטרי שרי להו.	רבי יהודה:													■	◇	עה.
הני דקולי וחלאתא דארמאי, דחייטי בחבלי דצורי - מדיחן, דצבתא - לנגבן, דכיתנא - מישנן, ואי אית בהו קטרי שרי להו.	[רבי יהודה]													■	◇	עה.
עם הארץ שהושיט ידו לגת ונגע באשכולות - רבי ורבי חייא, חד אמר: אשכול וכל סביבותיו טמאין, וכל הגת כולה טהורה	איתמר: [חד: רבי/ רבי חייא]													■	◇	עה:
כל הגת כולה נמי טמאה.	וחד: [רבי/ רבי חייא]													■	◇	עה:
ולמ"ד: אשכול וכל סביבותיו טמאים וכל הגת כולה טהורה, מאי שנא מהא דתנן:														?		עה:
שרץ שנמצא ברחים אינו מטמא אלא מקום מגעו, ואם היה משקין מהלך הכל טמא?	[תנן]													■	?	עה:
התם לא מפסק ולא מידי, הכא מפסקי אשכולות.														!	◇	עה:
כדברי האומר: אשכול וכל סביבותיו טמאין, וכל הגת כולה טהורה.	אורו ליה רבנן לר' ירמיה, ואמרי לה לבריה דרבי ירמיה:													■	◇	עה:
הלוקח כלי תשמיש מן העובדי כוכבים, את שדרכו להטביל - יטביל, להגעיל - יגעיל, ללבן באור - ילבן באור.															■	עה:
השפוד והאסלא - מלבנן באור.															■	עה:
הסכין - שפה והיא טהורה.															■	עה:
וכולן צריכין טבילה בארבעים סאה.	תנא:														■	עה:
מנהני מילי?															^	עה:
דאמר קרא: (במדבר לא) כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר, הוסיף לך הכתוב טהרה אחרת.	רבא:														!	עה:
מתוך שנאמר (במדבר לא) במי נדה - שומע אני שצריך הזאה שלישי ושביעי, ת"ל: אך, חלק	תני בר קפרא:														■	עה:
א"כ, מה ת"ל במי נדה?															?	עה:
מים שנדה טובלת בהן, הוי אומר: ארבעים סאה.															!	עה:
איצטריך למיכתב וטהר, ואיצטריך למיכתב במי נדה אי כתב וטהר, ה"א וטהר כל דהו, כתב רחמנא במי נדה ואי כתב רחמנא במי נדה, הוה אמינא הערב שמש כנדה, כתב רחמנא וטהר, לאלתר.															■	עה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-השוכר את הפועל	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אפ' כלים חדשים במשמע, דהא ישנים וליבנן כחדשים דמו, ואפילו הכי בעי טבילה.		רב נחמן אמר רבה בר אבוב:												◇	עה:
אי הכי, אפי' זוזא דסרבלא נמ?		מתקיף לה רב ששת:												◇	עה:
כלי סעודה אמורין בפרשה.		א"ל: [רב נחמן]												◇	עה:
לא שנו אלא בלקוחין וכמעשה שהיה, אבל שאולין לא.		רב נחמן אמר רבה בר אבוב:												◇	עה:
רב יצחק בר יוסף זבן מנא דמרדא מעובד כוכבים, סבר להטבילה		[רב יצחק בר יוסף]												◇	עה:
כלי מתכות אמורין בפרשה.		א"ל הוא מרבנן ורבי יעקב שמיה, לדידי מפרשא ליה מיניה דרבי יוחנן:												◇	עה:
הני כלי זכוכית, הואיל וכי נשתברו יש להן תקנה, ככלי מתכות דמו.		רב אשי:												◇	עה:
קוניא - פליגי בה רב אחא ורבינא														◇	עה:
חד אמר: כתחלתו		חד: [רב אחא/רבינא]												◇	עה:
וחד אמר: כסופו.		וחד: [רב אחא/רבינא]												◇	עה:
והלכתא: כסופו.														◇	עה:
משכנתא, מאי?		איבעיא להו:												◇	עה:
אבא משכן ליה עובד כוכבים כסא דכספא, ואטבליה ואישתי ביה, ולא ידענא אי משום דקסבר: משכנתא כזבינא דמיא, אי משום דחזי לעובד כוכבים דדעתיה לשקועיה.		מר בר רב אשי:												◇	עה:
הלוקח כלי תשיש מן העובדי כוכבים, דברים שלא נשתמש בהן - מטבילין והן טהורין דברים שנשתמש בהן ע"י צונן, כגון כוסות וקתוניות וצלוחיות - מדיחין ומטבילין והם טהורין דברים שנשתמש בהן ע"י חמין, כגון היורות הקומקמוסון ומחמי חמין - מגעילין ומטבילין והן טהורין דברים שנשתמש בהן ע"י האור, כגון השפודין והאסכלאות - מלבנן ומטבילין והן טהורין.		ת"ר:												◇	עה:
וכולן שנשתמש בהן עד שלא יטביל ושא לא יגעיל ושא ילבן - תני חדא: אסור		[תנא חדא]												◇	עה:
מותך		תניא אידך:												◇	עה:
ל"ק: הא כמאן דאמר נותן טעם לפגם - אסור, הא כמאן דאמר נותן טעם לפגם - מותר.														◇	עה:
ולמאן דאמר נותן טעם לפגם - מותר, גיעולי עובדי כוכבים דאסר רחמנא היכי משכחת לה?														◇	עה:
לא אסרה תורה אלא קדירה בת יומא, דלאו נותן טעם לפגם הוא.		רב חייה בריה דרב הונא:												◇	עה:
מכאן ואילך לישתרי?														◇	עו:
גזירה קדירה שאינה בת יומא משום קדירה בת יומא.														◇	עו:
ואידך?														◇	עו:
קדירה בת יומא נמי מפגם פגמה.		[אידך]												◇	עו:
השפודין והאסכלא - מלבנן באור		רמי ליה רב עמרם לרב ששת, תנן:												◇	עו:
השפוד והאסכלא - מגעילין בחמין		והתנן גבי קדשים:												◇	עו:
עמרם ברי, מה ענין קדשים אצל גיעולי עובדי כוכבים? הכא היתירא בלע, התם איסורא בלע.		א"ל: [רב ששת]												◇	עו:
סוף סוף כי קא פליט - איסורא קא פליט		רבא:												◇	עו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-השוכר את הפועל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי הגעלה? נמי שטיפה ומריקה.	אלא אמר רבא:											◊
מי דמי? מריקה ושטיפה בצונן, הגעלה בחמין	א"ל אביי:			ז								◊
(איוב לו) יגיד עליו רעו, תנא הכא ליבון והוא הדין להגעלה, תנא התם הגעלה וה"ה לליבון.	אלא אמר אביי:											◊
אי הכי, לתנינהו לכולהו בחדא, וליתני חדא באידך אחריתי, ולימא: יגיד עליו רעו	א"ל רבא:			ז								◊
קדשים היינו טעמייהו, כדרב נחמן אמר רבה בר אבוא	אלא אמר רבא:											◊
כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו.	דאמר: רב נחמן אמר רבה בר אבוא]											◊
תינה שלמים, דכיון דלשני ימים מיתאכלי, מקמי דניהוי נותר קא הוי גיעול, אלא חטאת כיון דליום ולילה מיתאכלא, כי מבשל בה האידנא חטאת הוי נותר, כי הדר מבשל בה למחר או שלמים או חטאת, קא פליט לא צריכא, דכי מבשל בה חטאת האידנא הדר מבשל בה האידנא שלמים, דחטאת דלמחר ושלמים דאתמול בהדי הדדי קא שלים זמנייהו, והדר מבשל שלמים דלמחר.	אמר:											◊
א"ה, הגעלה נמי לא ליבעי				ז								◊
קשיא.												◊
האי קריד, האי לא קריד.	רב פפא:											◊
לעולם כדארמין מעיקרא: הכא התיירא בלע, הכא איסורא בלע, ודקא קשיא לך דבעידנא דקא פליט - איסורא קא פליט בעידנא דקא פליט לא איתיה לאיסורא בעיניה.	רב אשי:											◊
ועד כמה מלבנן?												◊
עד שתשיר קליפתן.	רב מני:											◊
וכיצד מגעילן?												◊
יורה קטנה בתוך יורה גדולה.	רב הונא:											◊
יורה גדולה מאי?												◊
דההוא דודא דהואי בי רב עקביה, אהדר ליה גדנפא דלישא אפומא, ומליוה מיא ואתחח.	ת"ש: רב עקביה]											◊
מאן חכים לעבעד כי הא מילתא אי לאו רב עקביה דגברא רבא הוא, קסבר: כבולעו כך פולטו, מה בולעו בנצוצות, אף פולטו בנצוצות.	רבא:											◊
הסכין - שפה והיא טהורה.												◊
ונועצה עשרה פעמים בקרקע.	רב עוקבא בר חמא:											◊
ובקרקע שאינה עבודה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											◊
ובסכין יפה שאין בה גומות.	רב כהנא:											◊
סכין יפה שאין בה גומות, נועצה עשרה פעמים בקרקע.	תניא נמי הכי:											◊
לאכול בה צונן.	רב הונא בריה דרב יהושע:											◊
כי הא דמר יהודה ובאטי בר טובי הוו יתבי קמיה דשבור מלכא, איתו לקמייהו אתרוגא, פסק אכל, פסק והב ליה לבאטי בר טובי, הדר דצה עשרה זימני בארעא, פסק הב ליה למר יהודה.												◊
א"ל באטי בר טובי: וההוא גברא לאו בר ישראל הוא?												◊
א"ל: מר קים לי בגויה, ומר לא קים לי בגויה.												◊
א"ל: אידכר מאי עבדת באורתא.	איכא דאמרי:											◊

central point for summary and review- וחזרה לסיכום ותורה- insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה של story-מעשה- O	disputants- חולקים- ♦ נקודה מרכזית לסיכום ותורה- מובאה של פיסקה קודמת-	statement- מימרא- ■ challenge- קושיא- ; question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■
--	--	---

Talmud Navigator

עבודה זרה-השוכר את הפועל	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
מימרא		
הדרן עלך השוכר את הפועל וסליקא לה מסכת עבודה זרה		◇